

Una pregunta fàcil: en quin Estat europeu, un ministre de Treball amb l'atur més alt de la història, pot guardar alguna mena de prestigi, després de ser rellevat, per a anar a «reforçar», [diuen](#), la imatge d'un partit polític regional? En plena riuada, el ministre Corbacho s'escapoleix en iot de luxe, com un covard amb la butxaca ben farcida. Tot un [paradigma](#): el jove aprenent d'impremta que, després de 30 anys ocupant càrrecs públics, també aprofita la crisi, com un empresari lladre, per a untar-se i fugir. Exemplar! De nit, amb la inconsciència tranquil·la, potser dormirà sense somnis, però també sense insomni. Com una marmota. Ara bé, en la propera campanya, [Montilla](#) hauria de tenir cura de no exhibir massa alegrement un dels més ineficients ministres de Treball que hem patit, Celestino Corbacho, que abandonarà el seu càrrec a fi de mes i tornarà al cau *pesecista* tot just després de passar-se per l'arc del triomf la graciosa vaga general. Amb la tempesta de desempleats i l'[escorxador a punt](#), tan fraudulent i esotèric és que els sindicats no mamprengueren aquesta vaga abans com que el ministre de l'atur no haja decidit *cessar* fins ara. Com a presumpte servidor públic, no podria ser exonerat per la seua imperícia ni tan sols si arribara a confessar en la intimitat que, com a socialista, s'ho deixa perquè no vol seguir actuant contra els seus principis. Sobretot no l'exonera perquè, de bon principi, ni tan sols actuava, que al capdavant és com actuar en contra. Té fama de ser un gran passejant i l'han enviat *a paseo*. No sempre es possible [passejar](#) per la platja sense mullar-se. Almenys, ens ha deixat una [memorable frase](#) per a la història de l'estultícia: «*El govern no abaratirà l'acomiadament de cap de les maneres*».

[Button](#)[Button](#)

[«Passejant per l'habitació»](#), de [Lax'n Busto](#)